

HA RESSUSCITAT EL BON PASTOR

Benvolguts diocesans:

Una de les imatges més repetides a la Sagrada Escripura per referir-se a Déu és la del Pastor. El poble d'Israel, que estava molt acostumat a la cria de bestiar, entenia molt bé aquesta imatge, que li resultava molt suggerent. Els mateixos reis d'Israel es presentaven com "pastors", per indicar que eren els seus guies i també els seus benefactors. Però per a Israel el veritable Pastor era el seu Déu. El llibre d'Ezequiel (cap. 34) descriu amb bellesa l'actitud de Déu, que vol reunir el poble i conduir-lo a bones pastures. I el salm 22 ensenyava el poble a pregar posant tota la seva confiança en el Senyor, que condueix a fonts tranquil·les i repara les forces.

Per expressar la seva identitat i fer-nos comprendre la seva actitud respecte de nosaltres, Jesús va reprendre aquesta imatge bíblica, presentant-se a si mateix com el Pastor bo, tal com apareix en el capítol 10 de l'evangeli segons sant Joan. Jesús ensenya que el pastor coneix les ovelles, les cuida, les reuneix i les estima. Però, sobretot, posa l'accent en que el pastor autèntic és el que dóna la vida per les ovelles.

Per la seva entrega voluntària a la creu i pel seu amor extrem a l'home, vam descobrir que només Ell és veritablement Pastor. I donem gràcies a Déu per això, per ser estimats i cuidats per aquest Pastor. En celebrar el seu triomf sobre la mort, l'Església recorda que qui va ressuscitar no és algú que roman indiferent davant la humanitat, sinó aquell a qui la carta als hebreus diu "el gran pastor de les ovelles" (He 13, 20). Hi ha una antífona pròpia de la litúrgia d'aquest diumenge que proclama: "ha ressuscitat el Bon Pastor, que va donar la vida per les ovelles i es va dignar morir pel ramat. Al·leluia ". Sí, el que ha ressuscitat és per sempre el Pastor bo, al qual podem seguir i sentir el seu apassionat amor.

Per tal de prolongar la seva presència en la història i la seva proximitat als homes, el Senyor va escollir a unes persones a qui va encomanar ser pastors del seu ramat. Els apòstols i els seus successors, els bisbes, exerceixen aquesta missió no en nom propi sinó de l'únic Pastor bo, que és Jesucrist. Per a mi, ser pastor d'aquesta Església suposa un orgull i una gran responsabilitat, perquè, amb l'ajuda de la seva gràcia, tinc la missió de fer arribar a tots vosaltres l'amor i la cura amb que Jesús ens estima.

Íntims col·laboradors en aquesta tasca són els sacerdots i, de manera especial, els rectors. En aquest dia és costum en molts llocs felicitar el rector. Si podeu, us convido a fer-ho, per animar-lo a seguir les petjades del Bon Pastor. I en aquest dia preguem també al Pastor perquè segueixi enviant sacerdots que pastorin en el seu nom tot el ramat.

Acabo amb una reflexió que procedeix d'un monjo anomenat Teodoro, que va viure al segle VIII al monestir del Studion, prop de Constantinoble. Diu així: "Va ser la creu que ens va reunir en un sol ramat, com ovelles de Crist, i és la creu la que ens porta a la pleta celestial